DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 2 oktober 2003 *

I mål C-12/02,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bayerisches Oberstes Landesgericht (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot

Marco Grilli,

angående tolkning av artikel 29 EG,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet (referent) samt domarna P. Jann och A. Rosas,

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: R. Grass,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom U. Wölker, juridisk rådgivare, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten B. Wägenbaur,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 15 maj 2003 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Bayerisches Oberstes Landesgericht (Tyskland) har, genom beslut av den 19 december 2001 som inkom till domstolen den 16 januari 2002, i enlighet med artikel 234 EG ställt en fråga angående tolkningen av artikel 29 EG.

2 Denna fråga har uppkommit i brottmålet mellan den tyska allmänna åklagaren och den italienska medborgaren Marco Grilli rörande förbudet att, vid äventyr av straffrättsliga åtgärder, på tyska motorvägar framföra ett i Tyskland inköpt fordon försett med tillfälliga registreringsskyltar utfärdade av myndigheterna i en annan medlemsstat.

Nationella bestämmelser

3 I 22 § första stycket första punkten och i 22 § andra stycket i Straßenverkehrgesetz (tyska vägtrafiklagen, nedan kallad StVG) föreskrivs följande:

"(1)Den som i avsikt att bryta mot lagen

1. förser ett motorfordon eller släpvagn avsedd för motorfordon med en registreringsskylt som ger sken av att vara en officiell registreringsskylt, utan att någon registreringsskylt har utfärdats för fordonet eller släpvagnen eller dessa har registrerats,

2. ...

3. ...

döms till fängelse i upp till ett år eller böter om det saknas bestämmelser i vilka ett strängare straff för denna överträdelse föreskrivs.

(2) Den som på allmän väg eller plats framför ett motorfordon eller släpvagn avsedd för motorfordon trots att han känner till att registreringsnumret har förfalskats, förvanskats eller avlägsnats på det sätt som anges i första stycket punkterna 1—3, döms till samma straff."

4 I 18 § första stycket i Straßenverkehrszulassungsordnung (tysk förordning om registrering av bilar, nedan kallad StVZO) föreskrivs följande:

"Registreringsplikt

(1) Motorfordon som är konstruerade för att uppnå en maximal hastighet på över 6 km/h samt tillhörande släpvagnar... får endast framföras på allmän väg under förutsättning att de på grund [av] körtillstånd eller EG-typgodkännande eller att en officiell registreringsskylt har utfärdats av offentliga myndigheter (registreringsmyndigheterna) tillåts tas i trafik."

5 I 69a § andra stycket tredje punkten StVZO föreskrivs följande:

"(2)Det utgör ett brott enligt 24 § i vägtrafiklagen att uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. ...

2. ...

3. på allmän väg framföra ett motorfordon eller en släpvagn avsedd för motorfordon utan erforderlig registrering enligt 18 § första stycket eller erforderligt körtillstånd enligt 18 § tredje stycket."

Bakgrund

6 Marco Grilli åkte i augusti 2000 till Tyskland för att köpa en personbil av en bilhandlare i Hamburg, som saluför begagnade bilar.

7 Marco Grilli försåg detta fordon med italienska tillfälliga registreringsskyltar med nummer PT-0835 (targa prova), som de italienska administrativa myndigheterna hade utfärdat i förväg. Därefter körde han med detta fordon den tyska motorvägen i riktning mot Italien.

8 Den tyska polisen kontrollerade Marco Grillis fordon före den österrikiska gränsen och beslagtog de tillfälliga italienska registreringsskyltarna. Samma dag utfärdades på Marco Grillis begäran tyska "exportskyltar" och han fortsatte sin resa mot Italien.

9 Staatswaltschaft (allmänna åklagaren) inledde ett straffrättsligt förfarande mot Marco Grilli på grund av otillåten användning av registreringsskyltar. Åklagaren gjorde gällande att enligt 22 § första stycket första punkten och 22 § andra stycket StVG samt 18 § jämförd med 69a § andra stycket tredje punkten StVZO

var det olagligt att förse en personbil som köpts i Tyskland med tillfälliga italienska registreringsskyltar och därefter framföra den på tyska vägar.

10 Amtsgericht Ebersberg (Tyskland) ålade Marco Grilli att betala 1 500 DEM i böter för missbruk av registreringsskylt enligt 22 § första stycket första punkten och 22 § andra stycket StVG.

11 Marco Grilli bestred detta föreläggande vid Amtsgericht.

12 Amtsgericht bekräftade för det första att Marco Grilli överträtt 22 § StVG eftersom det enligt det tysk-italienska avtalet om ömsesidigt erkännande av tillfälliga registreringsskyltar och skyltar för testkörning på väg, som ingicks den 22 december 1993 och trädde i kraft den 1 januari 1994 (Verkehrsblatt 1994, s. 94 och följande sidor (nedan kallat avtalet) enbart är tillåtet att förse ett fordon som köpts i ett av dessa stater med registreringsskyltar från den stat där fordonet köpts och sedan köra det till den andra fördragsslutande staten. Amtsgericht ansåg emellertid att detta avtal var tvetydigt formulerat, vilket hade kunnat leda Marco Grilli till antagandet att det var tillåtet att förse en personbil köpt i Tyskland med tillfälliga italienska registreringsskyltar.

13 Amtsgericht ansåg följaktligen att Marco Grillis rättsvillfarelse inte skulle bestraffas.

14 Den allmänna åklagaren överklagade detta friande beslut till Bayerisches Oberstes Landesgericht.

15 Denna domstol ansåg att Marco Grilli frikänts på felaktiga grunder och att han borde ha dömts enligt 22 § första stycket första punkten och 22 § andra stycket StVG eftersom kriterierna i dessa bestämmelser var uppfyllda.

16 Bayerisches Oberstes Landesgericht ansåg att det avtal som Amtsgericht hänvisat till enbart rör transport av fordon med tillfälliga registreringsskyltar från Italien till Tyskland och att det enligt detta avtal inte tillåts att ett fordon som köpts i Tyskland transporteras till Italien med italienska tillfälliga registreringsskyltar, vilket är den situation som är relevant i förevarande fall. Bayerisches Staatsministerium für Wirtschaft und Verkehr (Bayerska ministeriet för handel och transport) hade dessutom i ett pressmeddelande av den 28 februari 1994 angivit att även efter det att avtalet trätt i kraft, den 1 januari 1994, fick endast fordon som köpts i Tyskland och försetts med tillfälliga tyska registreringsskyltar — och inte italienska sådana — föras till Italien.

17 Slutligen ansåg Bayerisches Oberstes Landesgericht, i motsats till Amtsgericht, att Marco Grilli inte kunde undgå ansvar på grund av rättsvillfarelse eftersom de krav som uppställs i rättspraxis och doktrin för att en sådan villfarelse skall anses som ursäktlig inte var uppfyllda i förevarande fall.

18 Bayerisches Oberstes Landesgericht menade emellertid att artikel 29 EG kunde utgöra hinder för att döma Marco Grilli till ansvar eftersom de tillfälliga registreringsskyltar som föreskrivs i avtalet syftar till att underlätta export och import av fordon mellan de båda medlemsstaterna och därigenom slutligen även handelsutbytet inom gemenskapen. Förbudet mot att förse fordon som köpts i Tyskland med italienska tillfälliga registreringsskyltar och att därefter föra dem till Italien skulle kunna utgöra en åtgärd med motsvarande verkan, eftersom en tysk exportör har lättare att ordna med registreringen av ett fordon än vad en italiensk importör har.

19 Bayerisches Oberstes Landesgerichts tvivel avseende tolkningen av artikel 29 EG underbyggdes ytterligare av domstolens uttalanden i dom av den 29 februari 1996 i mål C-193/94, Skanavi och Chryssanthakopoulos (REG 1996, s. I-929). Detta mål rörde skyldigheten att i samband med byte av bosättningsort från en medlemsstat till en annan inom viss tid byta ut det körkort som utställts av den andra medlemsstaten. I målet ställdes i synnerhet frågan till domstolen huruvida artikel 52 i fördraget (nu artikel 43 EG) utgör hinder för att en person, som kunnat erhålla ett körkort i den stat där han har bosatt sig i utbyte mot ett körkort som utfärdats av en annan medlemsstat, men som inte har företagit detta utbyte inom den föreskrivna tidsfristen, i fråga om gärningen jämställs med en person som gjort sig skyldig till olovlig körning och på grund härav förskyller ett fängelse- eller bötesstraff.

20 I punkt 36 i domen i det ovannämnda målet Skanavi och Chryssanthakopoulos erinrade domstolen först om att medlemsstaterna enligt fast rättspraxis avseende underlåtenhet att iaktta erforderliga formkrav beträffande uppehållstillstånd för individer som omfattas av gemenskapsrätten, inte kan föreskriva en oproportionerlig påföljd som skulle utgöra ett hinder för den fria rörligheten för personer. Domstolen ansåg att med anledning av den betydelse som rätten att framföra ett motorfordon har för det faktiska utövandet av rättigheter som sammanhänger med den fria rörligheten för personer gör sig samma överväganden gällande i fråga om åsidosättande av en skyldighet att byta ut körkortet.

21 I samma dom ansåg domstolen att med hänsyn till följderna står det inte heller i proportion till överträdelsens art, såvitt avser fri rörlighet för personer, att jämställa en person som underlåtit att byta ut sitt körkort med en person som framför ett fordon utan att inneha körkort — vilket medför straffrättsliga påföljder enligt den ifrågavarande nationella lagstiftningen — även om påföljden endast skulle vara av ekonomisk karaktär (se domen i det ovannämnda målet Skanavi och Chryssanthakopoulos, punkt 37).

22 Bayerisches Oberstes Landesgericht vill få klarhet i huruvida den straffrättsliga påföljden mot Marco Grillis handlande skall anses oproportionerligt i förhål-

lande till överträdelsens art i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet Skanavi och Chryssanthakopoulos. Om så är fallet anser Bayerisches Oberstes Landesgericht nämligen att det inte finns något skäl ur gemenskapsrättslig synvinkel för förbudet mot denna avståndsregistrering, och än mindre något skäl för straffrättsliga påföljder.

23 Mot denna bakgrund beslutade Bayerisches Oberstes Landesgericht att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Skall artikel 29 EG tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser som innebär att det är straffbart för en italiensk medborgare, som erhållit en tillfällig registreringsskylt från behöriga myndigheter i Italien, att anbringa den på ett fordon som utbjuds till försäljning i Tyskland och att därefter köra detta fordon på allmänna vägar från Tyskland till Italien?"

Saken

24 Den hänskjutande domstolen vill i huvudsak få klarhet i huruvida artikel 29 EG utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som innebär ett förbud för en medborgare i en annan medlemsstat att, vid äventyr av straffrättsliga påföljder i form av fängelse eller böter, till denna andra stat köra ett fordon som köpts i den förstnämnda medlemsstaten och som har försetts med tillfälliga registreringsskyltar som utfärdats i syfte att exportera fordonet till denna andra medlemsstat av behöriga myndigheter i denna andra medlemsstat.

25 Det framgår av avdelning III i beslutet om hänskjutande, såsom det redogjorts för i punkt 22 i förevarande dom, att den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida de straffrättsliga påföljder som föreskrivs i de relevanta bestämmelserna är proportionella i förhållande till artikel 29 EG.

26 För att kunna ge den hänskjutande domstolen ett korrekt svar skall domstolen först pröva om de nationella bestämmelser som är aktuella i målet vid den nationella domstolen utgör en sådan åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ exportrestriktion som är förbjuden enligt artikel 29 EG och därefter pröva om de straffrättsliga påföljder som föreskrivs i dessa bestämmelser kan anses vara oproportionerliga i förhållande till överträdelsens art, i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet Skanavi och Chryssanthakopoulos.

Yttranden till domstolen

27 Kommissionen anser att tolkningsfrågan, trots sin lydelse, skall tolkas så, att den i första hand avser frågan huruvida artikel 29 EG utgör hinder för tyska bestämmelser i vilka det föreskrivs att ett motorfordon som tagits i trafik i Tyskland måste, för att kunna exporteras, förses med för detta ändamål avsedda tillfälliga registreringsskyltar som i förväg utfärdats av behöriga tyska myndigheter, och först i andra hand frågan huruvida artikel 29 EG utgör hinder för bestämmelser i tysk rätt i vilka överträdelser av nämnda bestämmelser, det vill säga missbruk av registreringsskyltar, medför en straffrättslig påföljd.

28 Mot bakgrund av denna tolkning av den ställda frågan har kommissionen konstaterat att de nationella bestämmelser som anger de rättsliga kraven för att registrera ett motorfordon i Tyskland i syfte att exportera det till en annan

medlemsstat inte återges eller nämns i hänskjutandebeslutet. Kommissionen har därför ställt sig frågande till huruvida domstolen har den information angående de tillämpliga tyska bestämmelserna som är nödvändig för att kunna besvara begäran om förhandsavgörande.

29 Enligt kommissionen finns det endast gemenskapsbestämmelser angående vissa krav för att registrera ett motorfordon, vilka inte är relevanta i målet vid den nationella domstolen.

30 Kommissionen anser därför att behörigheten att fastställa rättsliga krav för administrativ registrering av fordon eller för transport till en annan medlemsstat ankommer på den berörda medlemsstaten, vilken emellertid skall utöva denna behörighet i enlighet med gemenskapsrätten.

31 Vad gäller tolkningen av artikel 29 EG i förevarande mål, har kommissionen erinrat om att domstolen har fastslagit att denna bestämmelse är direkt tillämplig och att den som sådan ger enskilda rättigheter som domstolarna i medlemsstaterna är skyldiga att säkerställa (se exempelvis dom av den 9 juni 1992 i mål C-47/90, Delhaize och Le Lion, REG 1992, s. I-3669).

32 Enligt fast rättspraxis innebär artikel 29 EG förbud mot nationella åtgärder som särskilt har till syfte eller verkan att hindra exportflödet och därigenom skapa en skillnad mellan betingelserna för en medlemsstats inrikes- respektive utrikeshandel, så att den berörda medlemsstatens inhemska produktion eller inhemska marknad tillförsäkras en särskild fördel (se exempelvis dom av den 23 maj 2000 i mål C-209/98, Sydhavnens Sten & Grus, REG 2000, s. I-3743, punkt 34).

33 Kommissionen har således föreslagit att de tyska bestämmelserna angående administrativ registrering av motorfordon i Tyskland skall jämföras med bestämmelserna angående administrativ registrering i Tyskland av motorfordon avsedda att exporteras till en annan medlemsstat, för att därigenom pröva huruvida kravet rörande principen om registrering tillämpas på samma sätt vid registreringen av ett motorfordon i Tyskland som vid export av ett motorfordon från Tyskland till en annan medlemsstat, varvid kravet på registrering i sig inte får utgöra ett särskilt hinder för exportflödet.

34 Kommissionen har hävdat att det i dessa bestämmelser görs skillnad mellan registrering av fordon som regelmässigt används i Tyskland, å ena sidan, varvid det är fråga om en stadigvarande registrering i Tyskland eller en tillfällig registrering i testsyfte eller för transport inom de egna gränserna, och registrering i Tyskland av fordon avsedda att exporteras till en annan medlemsstat, å andra sidan. Slutsatsen blir emellertid att enligt de gällande nationella bestämmelserna i Tyskland är kraven för registrering av ett fordon avsett för export till en annan medlemsstat inte strängare än kraven för att registrera ett fordon avsett att slutgiltigt användas i Tyskland.

35 Kommissionen har följaktligen föreslagit att tolkningsfrågan skall besvaras så, att artikel 29 EG inte utgör något hinder för sådana bestämmelser som det är fråga om i målet vid den nationella domstolen.

Domstolens bedömning

36 Det skall inledningsvis påpekas att det i målet vid den nationella domstolen har åberopats ett bilateralt avtal, av vilket det kan anses följa att tyska medborgare

som exporterar fordon som köpts i Italien och italienska medborgare som exporterar fordon som köpts i Tyskland inte behandlas på samma sätt. Eftersom någon fråga angående detta inte har ställts och innehållet i detta avtal inte har ingivits, vill domstolen göra den nationella domstolen uppmärksam på de återverkningar som detta avtal kan ha på den fria rörligheten för varor och personer. Det är därför lämpligt att undersöka om det avtal som är i fråga i målet vid den nationella domstolen inte innehåller diskriminerande bestämmelser, eftersom det enligt avtalet är tillåtet att föra ett fordon försett med tillfälliga registreringsskyltar utfärdade av behöriga tyska myndigheter från Italien till Tyskland, medan det inte är tillåtet att föra ett fordon försett med tillfälliga registreringsskyltar utfärdade av behöriga italienska myndigheter från Tyskland till Italien.

37 Vad för det första gäller frågan huruvida den omständigheten att en medlemsstat förbjuder en medborgare från en annan medlemsstat att köra ett begagnat fordon som köpts i den förstnämnda staten, då detta fordon är försett med tillfälliga registreringsskyltar som utfärdats för export till den andra staten av behöriga myndigheter i denna andra stat, utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en exportrestriktion, skall det inledningsvis, i enlighet med vad kommissionen med rätta har hävdat, erinras om att det inte finns några gemenskapsbestämmelser som vare sig allmänt eller specifikt reglerar registrering av fordon avsedda för export till en annan medlemsstat.

38 Dessutom finns det inga gemenskapsbestämmelser i vilka det fastställs vilka nationella myndigheter som är behöriga att registrera fordon.

39 Eftersom det saknas gemenskapsrättsliga bestämmelser på området är medlemsstaterna ensamma behöriga att fastställa de rättsliga krav som gäller för att administrativt registrera fordon, inbegripet fordon avsedda att exporteras till en annan medlemsstat, och de påföljder som är tillämpliga om dessa krav inte efterlevs.

40 Domstolen ansluter sig till generaladvokatens ståndpunkt i punkt 19 i förslaget till avgörande att denna behörighet emellertid skall utövas med iakttagande av de grundläggande friheter som fastställs i EG-fördraget, i synnerhet i artikel 29 EG.

41 Av fast rättspraxis följer att denna bestämmelse riktar sig mot nationella åtgärder vars föremål eller verkningar specifikt hindrar exportflödena och således medför att handeln inom en medlemsstat behandlas annorlunda än dess exporthandel så att den nationella produktionen eller handeln inom den berörda staten tillförsäkras en särskild fördel till skada för produktion och handel i andra medlemsstater (dom av den 8 november 1979 i mål 15/79, Groenveld, REG 1979, s. 3409, punkt 7).

42 Det skall erinras om att artikel 29 EG till skillnad från artikel 28 EG, som rör kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan som sådana restriktioner, enbart innehåller ett förbud mot nationella åtgärder, genom vilka behandlingen av varor som är avsedda för export skiljer sig från behandlingen av varor som är avsedda att saluföras inom den berörda medlemsstaten (domen i det ovannämnda målet Groenveld, punkterna 7 och 9).

43 I målet vid den nationella domstolen kan det konstateras att det i de tyska bestämmelserna krävs att ett begagnat fordon som köpts i Tyskland och som framförs på tyska vägar skall vara försett med tillfälliga registreringsskyltar som utfärdats av behöriga tyska myndigheter, även om detta fordon är avsett att exporteras till en annan medlemsstat.

44 För att kunna fastställa om dessa bestämmelser utgör en kvantitativ exportrestriktion eller en åtgärd med motsvarande verkan som en sådan restriktion, ankommer det på den nationella domstolen att pröva om de bestämmelser som är

i fråga i målet vid den nationella domstolen rörande utfärdandet av tillfälliga registreringsskyltar är förenliga med gemenskapsrätten mot bakgrund av de villkor som uppställts i rättspraxis, vilka det erinrats om i punkterna 41 och 42 i förevarande dom.

45 Den nationella domstolen skall således jämföra det förfarande som enligt tyska bestämmelser föreskrivs för att administrativt registrera fordon i Tyskland med det förfarande som föreskrivs för att i Tyskland administrativt registrera fordon avsedda att exporteras till en annan medlemsstat. För att förekomsten av en exportrestriktion skall kunna fastslås, måste det först prövas huruvida den administrativa registreringen av ett fordon avsett att framföras i Tyskland behandlas annorlunda än den administrativa registreringen av ett fordon avsett för export, och om denna skillnad i behandling är av sådan art att den kan hindra exportflödena. Den hänskjutande domstolen skall därefter undersöka huruvida de berörda tyska bestämmelserna medför att den tyska inrikeshandeln behandlas annorlunda än utrikeshandeln, och, i förekommande fall, huruvida nämnda bestämmelser gynnar inrikeshandeln till skada för handeln med en annan medlemsstat.

46 Domstolen ansluter sig till generaladvokatens påpekande i punkt 28 i förslaget till avgörande att det endast är under förutsättning att den nationella domstolen slår fast att de nationella bestämmelserna utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en exportrestriktion som den skall pröva om nämnda bestämmelser kan vara motiverade i enlighet med artikel 30 EG, vilket även gäller påföljdernas proportionalitet.

47 Härvidlag skall den hänskjutande domstolen särskilt pröva huruvida de nationella bestämmelserna som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan anses motiverade med hänsyn till allmän ordning och allmän säkerhet. Det ankommer på den nationella domstolen att i förekommande fall avgöra huruvida de nationella bestämmelserna är nödvändiga för att uppnå det eftersträvade målet och inte utgör en godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

48 Den första delen av frågan skall således besvaras så, att artikel 29 EG utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som innebär ett förbud för en medborgare i en annan medlemsstat att, vid äventyr av straffrättsliga påföljder i form av fängelse eller böter, till denna andra stat köra ett fordon som köpts i den förstnämnda medlemsstaten och som har försetts med tillfälliga registreringsskyltar som utfärdats i syfte att exportera fordonet till denna andra medlemsstat av behöriga myndigheter i denna andra stat, om dessa bestämmelser är av sådan art att de hindrar exportflödena, medför att handeln inom en stat och dess utrikeshandel behandlas olika, medför att den nationella handeln gynnas till skada för en annan medlemsstats och dessa bestämmelser inte kan motiveras med stöd av artikel 30 EG. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet i målet vid den nationella domstolen.

49 Vad gäller den andra delen av tolkningsfrågan angående huruvida de straffrättsliga påföljder som föreskrivs i de nationella bestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen är proportionella, skall det påpekas att om dessa bestämmelser inte anses strida mot artikel 29 EG uppkommer inte frågan om proportionalitet. Om bestämmelser, såsom de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, däremot anses strida mot artikel 29 EG skall de däri föreskrivna påföljderna inte tillämpas, vilket medför att det inte är nödvändigt att pröva huruvida påföljderna är proportionella i förhållande till överträdelsens art.

Rättegångskostnader

50 De kostnader som har förorsakats kommissionen, vilken har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 19 december 2001 har ställts av Bayerisches Oberstes Landesgericht — följande dom:

Artikel 29 EG utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som innebär ett förbud för en medborgare i en annan medlemsstat att, vid äventyr av straffrättsliga påföljder i form av fängelse eller böter, till denna andra stat köra ett fordon som köpts i den förstnämnda medlemsstaten och som har försetts med tillfälliga registreringsskyltar som utfärdats i syfte att exportera fordonet till denna andra medlemsstat av behöriga myndigheter i denna andra stat, om dessa bestämmelser är av sådan art att de hindrar exportflödena, medför att handeln inom en stat och dess utrikeshandel behandlas olika, medför att den nationella handeln gynnas till skada för en annan medlemsstats och dessa bestämmelser inte kan motiveras med stöd av artikel 30 EG. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet i målet vid den nationella domstolen.

Wathelet Jann Rosas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 oktober 2003.

R. Grass M. Wathelet

Justitiesekreterare Ordförande på första avdelningen